Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 25 februarie 1964

privind eliminarea restricțiilor privind libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii în domeniul reasigurărilor și al retrocesiunilor

(64/225/CEE)

(JO L 56, 4.4.1964, p. 878)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**A1**	Actul de aderare a Danemarcei, a Irlandei și a Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord	L 73	14	27.3.1972

▼B

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 25 februarie 1964

privind eliminarea restricțiilor privind libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii în domeniul reasigurărilor și al retrocesiunilor

(64/225/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚII ECONOMICE EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, și în special articolul 54 alineatul (2) și articolul 63 alineatul (2),

având în vedere Programul general de eliminare a restricțiilor referitoare la libertatea de stabilire ([1]), în special titlul IV A,

având în vedere Programul general de eliminare a restricțiilor referitoare la libertatea de a presta servicii ([2]), și în special titlul V C,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Adunării ([3]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([4]),

întrucât Programele generale prevăd că toate domeniile de reasigurare trebuie liberalizate, fără nici o deosebire, înainte de sfârșitul anului 1963, atât în ceea ce privește libertatea de stabilire cât și prestările de servicii;

întrucât reasigurarea nu este o activitate exercitată numai de către întreprinderi specializate, ci și de către întreprinderi așa-numite „mixte” care practică în același timp asigurarea directă și reasigurarea și care trebuie, prin urmare, să beneficieze de măsurile de aplicare a prezentei directive în ceea ce privește acea parte a activităților lor consacrată reasigurării și retrocesiunii;

întrucât, în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor cu privire la libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii, asimilarea societăților cu persoanele fizice resortisante ale statelor membre se subordonează numai condițiilor prevăzute la articolul 58 și, după caz, condiției existenței unei legături efective și continue cu economia unui stat membru; întrucât, în consecință, nici unei societăți nu i se poate cere, în vederea beneficierii de astfel de măsuri, să îndeplinească vreo condiție suplimentară și, în special, vreo autorizație specială, care nu este cerută societăților naționale pentru exercitarea unei activități economice; întrucât, cu toate acestea, o astfel de asimilare nu împiedică statele membre să ceară ca o societate pe acțiuni să se prezinte în țara de origine sub denumirea folosită în legislația statului membru în conformitate cu care s-a constituit societatea și să indice, în documentele comerciale pe care le utilizează în statul membru gazdă, capitalul subscris,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Statele membre elimină, în favoarea persoanelor fizice și a societăților desemnate de titlul I al Programelor generale de eliminare a restricțiilor privind libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii, restricțiile prevăzute în titlul III al programelor de mai sus în ceea ce privește

([1]) JO 2, 15.1.1962, p. 36/62.
([2]) JO 2, 15.1.1962, p. 32/62.
([3]) JO 33, 4.3.1963, p. 482/63.
([4]) JO 56, 4.4.1963, p. 882/64.

▼B

inițierea și exercitarea activităților menționate la articolul 2 al prezentei directive.

Articolul 2

Dispozițiile prezentei directive se aplică:

1. activităților independente de reasigurare și retrocesiune cuprinse în fostul grup 630 al anexei I la programul general de eliminare a restricțiilor la libertatea de stabilire;

2. în cazul special al persoanelor fizice și societăților menționate la articolul 1 care practică atât asigurarea directă, cât și reasigurarea și retrocesiunea, acelei părți din activitatea acestora care privește reasigurarea și retrocesiunea.

Articolul 3

Articolul 1 se aplică în special restricțiilor care decurg din următoarele dispoziții:

(a) privind libertatea de stabilire:

— *în ceea ce privește Republica Federală Germania:*

1. *Versicherungsaufsichtsgesetz* din 6 iunie 1931, articolul 106 alineatul (2) ultima teză și articolul 111 alineatul (2), care recunosc Ministerului Federal al Economiei puteri discreționare de a impune resortisanților străini condiții privind inițierea acestei activități de asigurare și de a interzice acestor resortisanți să exercite această activitate pe teritoriul Republicii Federale;

2. *Gewerbeordnung*, alineatul (12) și Legea din 30 ianuarie 1937, articolul 292, prin care se cere societăților străine obținerea unei autorizații prealabile;

— *în ceea ce privește Regatul Belgiei:*

Arrêté royal nr. 62 din 16 noiembrie 1939 și *Arrêté ministériel* din 17 decembrie 1945 care impun deținerea unei *carte professionnelle*;

— *în ceea ce privește Republica Franceză:*

1. *Décret-loi* din 12 noiembrie 1938 și *Décret* din 2 februarie 1939, astfel cum au fost modificate de Legea din 8 octombrie 1940, care impun deținerea unei *carte d'identité de commerçant*;

2. Legea din 15 februarie 1917, articolul 2 alineatul (2), astfel cum a fost modificată de *Décret-loi* din 30 octombrie 1935, care impune obținerea unei autorizații speciale;

— *în ceea ce privește Marele Ducat al Luxemburgului:*

Legea din 2 iunie 1962, articolele 19 și 21 (*Mémorial* A nr. 31 din 19 iunie 1962);

▼A1

— *în ceea ce privește Regatul Danemarcei:*

Legea din 23 decembrie 1959 privind dobândirea de proprietăți imobiliare;

▼B

(b) privind libertatea de a presta servicii:

— *în ceea ce privește Republica Franceză:*

Legea din 15 februarie 1917, astfel cum a fost modificată de *Décret-loi* din 30 octombrie 1935 și anume:

▼B

1. Articolul 1, alineatul (2), care recunoaşte ministrului finanţelor competenţa de a întocmi o listă a anumitor întreprinderi sau a unor întreprinderi dintr-o anumită ţară, cu care nu se pot încheia contracte de reasigurare sau retrocesiunea a nici unui risc privitor la o persoană, un bun sau o răspundere în Franţa;

2. Articolul 1, ultimul alineat, care interzice ca riscurile asigurate de către întreprinderile menţionate la litera (b) punctul 1 să fie acceptate pentru reasigurare sau retrocesiune;

3. Articolul 2, primul alineat, care impune ca numele persoanei prevăzute la acest articol să fie supus spre aprobare ministrului finanţelor.

— *în ceea ce priveşte Republica Italiană:*

Articolul 73 alineatul (2) al textului republicat adoptat prin *Decreto* nr. 449 din 13 februarie 1959, care recunoaşte ministrului industriei şi comerţului competenţa de a interzice cesiunea de riscuri în reasigurare sau retrocesiune către anumite întreprinderi străine care nu au o reprezentanţă legală pe teritoriul italian.

▼A1

— *în ceea ce priveşte Regatul Danemarcei:*

Legea din 23 decembrie 1959 privind dobândirea de proprietăţi imobiliare.

▼B

Articolul 4

Statele membre pun în aplicare măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de şase luni de la data notificării şi informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 5

Prezenta directivă se adresează statelor membre.